

Teaterdirektör ERNST EKLUND skriver dessa rader i sin bok SICK-SACK(1962) som kan vara av intresse för kvällens föreställning.

”Efter tre felslagna program var det verkligen på tiden att jag fick en pjäs, som kunde hålla sig kvar på repertoaren en tid. Och det fick jag och därtill ett svenskt original. En morgon, när jag var på väg in i mitt kontor, mötte jag Vilhelm Moberg i trappan. I handen hade han ett manuskript, som han räckte mig med denna ärliga replik: ” Ta den här pjäsen, direktörn. Den har varit hos alla de andra teatercheferna i stan, men ingen vill ha den. Vill inte direktör Eklund dra igenom den också, så får jag höra vad ni tycker”. Det ville jag gärna. Inte bara för att jag tyckte hans uppriktighet förtjänade det, utan också för att jag var ute efter en bra pjäs. Så mycket bättre om författaren var svensk, kanske en blivande dramatiker. Jag läste den samma dag och bestämde mig för att ge den. Men jag visste inte hur jag skulle få fatt på författaren. Det fanns ingen adress på manuskriptet och jag visste inte var han bodde. Det var penibelt och jag tänkte ta pjäsen som nästa program på Blanche och ville börja repetera så fort som möjligt. Då skickade jag ut en notis i pressen, att ett nytt svenskt original, en komedi av Vilhelm Moberg, som hette ”Kassabrist”, skulle upp på Blancheteatern på nyåret. Då dök Moberg upp, vi kom överens och skrev kontrakt, och så fort rollerna var utskrivna började repetitionerna. Och på nyårsdagen 1926 hade vi premiär på Vilhelm Mobergs första dramatiska verk och därmed också hans första succé som dramatiker.

När så den småländske vikingen gjorde strandhugg på Blacheteatern slog han, som sina historiska föregångare, grundligt fransmännen, som härjade där denna säsong. Hans pjäs var den enda som gav utdelning. På så sätt kom ju pjäsens namn att verka något kontradiktoriskt”.